

КЪМЪ МОИТЪ ДЕЦА

Вий искате елха да ви направимъ,
но чуйте ме, дечица мили,
бждете само здрави
и Богъ да ви закриля!
За Коледа тукъ — въвъ градътъ,
въвъ всѣки домъ елхи горятъ.
Тѣ своитѣ иглици ронятъ
надъ свѣщи, кукли и бомбони.
Съсъ всѣки часъ
така предъ насъ,
въвъ своя кжтъ,
елхитѣ мратъ.
А нѣкога не бѣ така...
Годинитѣ изтекоха като рѣки...
Растѣше и умираше елхата
сама на воля горе въ планината.
И нашето детинство бѣ щастливо:
На Бѣдни вечеръ бѣдникътъ горѣше
и въ кжта предъ погача, жито, сливи
отправяхме молитвитѣ горещи.
Не чакаха подаръци децата —
дълбока вѣра топлѣше сърдцата.
Презъ тази нощъ молете се, деца,
съ молитвата на чиститѣ сърдца.
Презъ тази нощъ, презъ тази тежка
зима
тукъ никой на земята да не плаче,
а въ всѣки домъ да има:
онази чиста вѣра
и топла коледна погача.

Магда Петканова

В. Лазаркевичъ